

VIDEOJCS

Fot-li! Que és de Bolívia...

Molt pocs videojocs provoquen protestes diplomàtiques tan enceses. En aquest cas del Govern de Bolívia davant el de França... I és que l'empresa gal·la Ubisoft acaba de treure al mercat un joc que retrata el país d'Evo Morales com un narcoestat. Poca broma.

Suposo que coneixeu les novel·les d'acció i d'espies del nord-americà Tom Clancy (1947-2013). Són tan famoses que, el 1998, va aparèixer el primer videojoc inspirat en el seu univers: *Rainbow Six* va introduir la tàctica en els disparadors en primera persona. Més endavant, el 2001, la nissaga *Ghost Recon* rebaixava les exigències en la planificació i la coordinació en favor de l'acció *arcade*. Resultat: puristes empenyats, però molts més jugadors enganxats a la proposta.

Ghost Recon Wildlands és una altra cosa: un *sandbox* immens, tal vegada el mapa més gran fins ara conegut en un videojoc, que recrea tota la rica orografia boliviana: zones costaneres, cims de

▶ Tom Clancy's Ghost Recon Wildlands

www.ubisoft.com/es-ES/game/ghost-recon-wildlands/. 69,95 euros. X0, PS4

més de cinc mil metres, selves, rius, deserts, aiguamolls, camins de carro, autopistes, senders enfangats, poblets i entorns urbans, pantans... Ens hi podrem moure en moto, automòbil, tractor, avió, helicòpter, a peu... De l'aire estant, fruitem amb un paisatge increïblement vast i variat. Si conduïm, emprarem el GPS. Però arribarà un moment que ens cansarem de tant anar amunt i avall, i emprarem l'opció de "viatge ràpid".

L'argument... Bolívia és un narcoestat. Un malvat força interessant, "El Sueño",

ho controla tot, fins i tot el govern. Hi ha una resistència. I el nostre equip de soldats nord-americans, que ha vingut per salvar el món d'aquest narcotraficant.

Som nosaltres i tres més. Si juguem sols, els nostres companys seran guiats per la intel·ligència artificial. Seran un gran ajut a l'hora de recuperar-nos de les ferides. Poca cosa més. Però si juguem en cooperatiu, la cosa canvia: ens haurem de repartir les tasques: qui marca els objectius, qui vi-

gila la rereguarda, qui va a la recerca d'un vehicle d'extracció, a qui disparem primer sense despertar l'alarma...

El joc està prou ben dissenyat perquè no ens calgui seguir un ordre determinat a l'hora de complir les missions. Podrem fer el que vulguem. Llibertat total. Però l'objectiu bàsic és anar eliminant narcotraficants cada vegada més importants fins a arribar a "El Sueño". El sistema no és simple i, a mesura que anem pujant de nivell, els enemics seran més nombrosos i millor entrenats. Esteu avisats.

▶ The Warlock of Firetop Mountain

<http://tinmangames.com.au>. 4,99 euros. iOS

Amants del rol clàssic i fetixistes, aquesta és l'adaptació del llibre-joc que Steve Jackson i Ian Livingston, fundadors de Games Workshop, van publicar el 1982. Té tota l'aroma dels jocs de tauler, amb les seves figuretes i masmorres. Tenim quatre personatges, i un viatge

per l'interior de la Muntanya de foc. Combats tàctics per torns, amb una dificultat que Déu n'hi do, i una pila de criatures, cadascuna amb habilitats i patrons de comportament propis. Cada partida és diferent. Gran adaptació a les pantalles tàctils!

▶ The Hunter: Call of the Wild

<http://callofthewild.thehunter.com/en/>. 29,99 euros. Win

Si no ets caçador, no juguis a *The Hunter*. Cal molta paciència... i un ordinador potent, si volem aprofitar el detallisme del motor gràfic. Escollirem un terreny — immens — del centre d'Europa o d'Amèrica del nord. Agafarem l'escopeta i el mòbil i començarem a seguir

rastres pel bosc. Els rastres són de color blanc; però, si decidim seguir-los, es tornaran de color blau, així no els confondrem amb els d'altres peces. Compte amb el soroll, branques, bassals... La direcció del vent també ens pot delatar. No és fàcil anar de cacera.

PRODUCTES

▶ TierTime Up Mini 2

www.entresd.es. 895 euros

Una impressora 3D sòlida i molt ben dissenyada. Funciona amb tecnologia d'impressió MME (Melted Extrusion Modeling) i utilitza filaments ABS. Pot imprimir objectes amb un volum màxim de 120 x 120 x 120 mil·límetres. Té dues plataformes d'impressió, totes dues escalables: de placa perforada i de placa flexible. Xassís metàl·lic amb una caixa de plàstic, així ens manté protegits de l'escalfor i de les olors. Incorpora també un filtre HEPA a la sortida de l'aire. Podem escollir diversos gruixos per capa: de 0,15 a 0,35 mil·límetres. Sistema d'anivellament assistit per programari.

▶ XYZPrinting Da Vinci Jr. 1.0 Pro

www.studyplan.es. 499 euros

Funciona amb tecnologia d'impressió 3D FFF —Fused Filament Fabrication— i fa servir filaments PLA amb un diàmetre d'1,75 mil·límetres. Pot imprimir objectes amb un volum de 150 x 150 x 150 mm, amb gruixos de capa d'entre 0,1 i 0,4 mil·límetres. La plataforma d'impressió és d'alumini no escalable, però el fabricant inclou tres cintes protectores reutilitzables. També s'inclou una bobina de filament de 300 grams (uns 100 metres). Extrusor amb filtre de 0,4 mil·límetres. Es ven muntada i calibrada de fàbrica. Admet targetes de memòria SD de fins a 32 GB.

CAL ESCOLLIR-NE UN BON MODEL

Impressió 3D. La revolució ajornada?

El meu pare era el típic manetes. Ja se n'ha cansat, però encara recordo la seva època de radioaficionat, de domador de conjunts de Saleskit a cop de soldador, de lampista de cap de setmana... Tot això era abans, molt abans, de la revolució digital.

L'equivalent actual són els mags de la Raspberry Pi i la placa Arduino, petits ordinadors amb possibilitats infinites. Però també hauríem de parlar de la impressió 3D, una revolució anunciada cap al 2012-2013 que, a nivell domèstic, encara no ha agafat l'empenta definitiva per arrelar a la nostra quotidianitat.

Si la impressora de tinta connectada a l'ordinador superava el millor dels somnis de Gutenberg, la impressora 3D ens atorga la possibilitat de crear-ho tot, fins i tot impressores 3D! Imagineu un món en el qual, quan se'ns espatlla una peça, en comptes de demanar-la al proveïdor, tan sols l'hem d'imprimir. O que se'ns acut un nou objecte: el dissenyem i premem el botó de la impressora. *Voilà!*

Actualment, podem comprar una impressora 3D domèstica per entre quatre-cents i quatre mil euros.

Si us hi animeu, cal que tingueu en compte aquests consells: cal escollir bé el model. Si voleu crear peces amb gran detall, com menys micres de resolució, millor. La qualitat dels materials també és important. Si la plataforma d'impressió

és de temperatura regulable, com es calibra... Pel que fa al material d'impressió, la majoria funciona amb la tecnologia FFF —Fused Filament Fabrication o fabricació per filament fos—, amb bobines de polímers termoplàstics.

Els objectes cal dissenyar-los amb un programa de disseny 3D com *OpenSCAD*, *SketchUp* o *AutoCAD*. Després, caldrà convertir aquest model a STL —Standard Tessellation Language— mitjançant programaris com *CURA* o *Simplify 3D*. Si no teniu paciència o prou coneixements per dissenyar un ob-

jecte, sempre podeu anar a pàgines com Thingiverse, un repositori gratuït de models en 3D, mantingut per MakerBot. Allí podrem apropiari-nos d'un disseny, o modificar-lo segons les nostres necessitats. També podem utilitzar un escàner 3D, com *Scan XYZprinting* o *Cubity Sense*.

Els exemples d'objectes creats amb impressores 3D són infinites: escultures decoratives, peces de recanvi per a electrodomèstics, components de *drones* de curses, claus senzilles, bases i fundes per al mòbil, llums o petites joguines... o el que us dicti la vostra imaginació.

